

HOMÍLIA A LA INAUGURACIÓ DEL JUBILEU

CATEDRAL DE MENORCA, 29 DE DESEMBRE DE 2024

Inauguram avui a la nostra Diòcesi de Menorca i a totes les catedrals del món el Jubileu de l'Església Catòlica per tal de celebrar el 1700 aniversari de Concili de Nicea. Anam a les arrels de la nostra fe expressada a les professions elaborades pels primers concilis ecumènics. Davant la imatge del Déu Infant, aquest diumenge dins de l'Octava de Nadal, renovam la nostra fe baptismal dient *“Creim en un sol Senyor Jesucrist, Fill Unigènit de Déu, nascut del Pare abans de tots els segles. Déu nat de Déu, Llum resplendor de la llum, Déu vertader nascut del Déu vertader; engendrat, no creat, de la mateixa naturalesa del Pare: per ell tota cosa fou creada”*.

Hem pelegrinat a la Catedral, com a poble de Déu, com a família de Déu a Menorca per trobar-nos amb Jesucrist. Ell és alhora el Bon Pastor d'aquest ramat i la Porta del ramat: *“Jo som el bon Pastor... Jo som la Porta”*.

Començam així, convocats pel Papa Francesc, amb esperit de conversió, el Jubileu de l'esperança que no defrauda i del qual esperam gràcies abundants del Cel, tant per a l'Església com per a tota la Humanitat.

En el temps de Nadal celebrem el misteri de l'Encarnació i del naixement del Fill de Déu, però no el contemplam com a espectadors, sinó com a implicats totalment en el misteri d'aquell del que seguim professant *“que per nosaltres els homes i per la nostra salvació davallà del cel, i per obra de l'Esperit Sant, s'encarnà de la Verge Maria, i es va fer home.”*

I és tan gran aquest misteri, que l'Església ha volgut que el celebréssim durant una Octava, es a dir, durant vuit dies seguits, per anar aprofundint cada vegada més en el seu significat i en les seves conseqüències.

I també ha volgut l'Església que ho féssim ajudats per l'exemple i la intercessió de grans sants: Sant Esteve, Sant Joan Evangelista, Els Sants Innocents, que, com ens recorda Sant Gregori de Nissa, que juntament amb la Verge Maria i Sant Josep, van ser els primers i grans testimonis de Crist.

Dins d'aquest context, aquest diumenge, a la inauguració del Jubileu, contemlam en un primer pla el misteri de la Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep.

Els evangelis ens recorden que Jesús també és fill d'una història familiar. Sant Mateu segueix l'itinerari de la infància de Jesús: La fugida d'Herodes que el porta a Egipte, compartint el destí del poble escollit; el seu retorn a Israel (com a nou èxode) i l'elecció de Natzaret com a domicili, cosa que justificarà el seu apel·latiu comú de Natzarè. I Sant Lluc que ens presenta la vocació alhora dolorosa i gloriosa de Jesús. Aquest Infant serà simultàniament un signe de contradicció, la llum dels pagans i la glòria d'Israel; i als 12 anys, al Temple, com s'ha proclamat avui, viurà anticipadament el seu propi destí pasqual quan és perdut i trobat al tercer dia a la *“casa del seu Pare”*. La Sagrada família també va tenir dificultats. Però La Mare de Déu i Sant Josep han volgut compartir la condició d'aquell fill desconcertant, seguint-lo pas a pas en la revelació del gran misteri que amagava la seva Persona. Per això, la seva total disponibilitat al projecte de Déu mereix avui tota la nostra atenció com a deixebles de Jesucrist.

Aquesta festa ens recorda la importància de les nostres arrels familiars. El Papa Francesc ens diu *que “Déu no ens va crear per a ser cavallers solitaris, sinó per caminar units... Déu pensa en nosaltres i vol que estiguem junts: agraïts, units, capaços de protegir les nostres arrels. I hem de pensar en això, en la pròpia història”* (Homilia a la festa de la Sagrada Família, 2021).

Nosaltres els cristians som també una família, la dels germans que pelegrinam a Menorca i que tenim les nostres arrels, la nostra cultura, la nostra història; entre nosaltres hi ha vincles de comunió i de fraternitat.

L'experiència sinodal dels darrers anys ens ha ajudat molt a avançar en una concepció més comunitària de la nostra fe, superant així l'individualisme religiós que ens distanciava. Hem après a escoltar-nos, a dialogar, a estimar-nos, a avançar junts, vivint la nostra participació a la vida de l'Església amb una corresponsabilitat diferenciada, articulada entorn de la vocació baptismal, del sagrament de l'Ordre i dels carismes de la vida consagrada.

El Papa Francesc explicant el passatge evangèlic de la Sagrada Família il·lumina el nostre avui eclesial: *“Maria i Josep perden Jesús i el busquen angoixats, el troben després de tres dies. I quan, assegut entre els mestres del Temple, respon que ha d'atendre els assumptes del seu Pare, no ho entenen; necessiten temps per aprendre a conèixer el seu fill. Així ens succeeix també a nosaltres: cada dia, a la família -i jo afegeixo que també a l'Església- hem d'aprendre a escoltar-nos i comprendre'ns, a caminar junts, a afrontar els conflictes i les dificultats. És el repte diari, i es guanya amb l'actitud adequada, amb petites atencions, amb gestos senzills, tenint cura dels detalls de les nostres relacions”* (Homilia en la festa de la Sagrada Família, 2021).

El Jubileu que començam avui és una crida a l'esperança i a la conversió. Per ser una Església missionera al mig del món, els catòlics de Menorca hem de viure i proclamar l'experiència de la misericòrdia de Déu que és infinita i rebre el perdó de Déu en una renovada celebració del sagrament de la penitència, que possibilita un recomençar, un posar el comptador a zero, per a tornar a construir purificats aquest entramat relacions humanes dins i fora de l'Església, fonamentats en l'amor infinit de Déu.

El Papa Francesc vol de nosaltres aquest testimoni de saber demanar el perdó de Déu a la confessió per gaudir d'un cor nou que sàpiga perdonar i estimar en lloc de jutjar i retreure, possibilitant la reconciliació autèntica de l'home amb Déu, amb els altres, amb la creació i amb si mateix, recordant allò que es proclama al pregó pasqual: “O culpa sortosa, que ens ha merescut un Redemptor tan gran”.

A la missa de la nit de Nadal, el Papa Francesc va inaugurar el Jubileu afirmant solemnement que celebrar el misteri de l'Emmanuel, del Déu amb nosaltres, ens permet afirmar amb tota claredat que “l'esperança no ha mort, l'esperança és viva, i envolta la nostra vida per sempre. L'esperança no defrauda”.

En entrar a la Catedral aquesta tarda, l'Església que peregrina a Menorca proclama que hi ha esperança per a cadascú de nosaltres perquè Déu perdona tot i Déu perdona sempre, ajudant-nos a recuperar l'esperança perduda per a tornar a començar. El dinamisme del Jubileu, segon les paraules del Papa, “ens demana que no perdem el temps, que no ens deixem portar per la rutina, que no ens aturem en la mediocritat i en la vesa: ens demana que ens indignem per les

coses que no van bé i que tinguem la valentia de canviar-les; que és mantingui viu el somni d'un món nou, on regnen la pau i la justícia” (Homilia del Papa en la inauguració del Jubileu).

Per aquesta raó al Decret episcopal sobre la celebració del Jubileu a la nostra Diòcesi de Menorca, que els vostres rectors us explicaran, he volgut que la dinàmica del pelegrinatge a la Catedral vagi acompanyada d'altres moviments interiors que ens impulsin a abandonar el nostre benestar i comoditat per sortir a la trobada del proïsme necessitat.

Entre altres suggeriments que ens poden ajudar i ser un signe de caritat vertadera, es constitueix a la Diòcesi de Menorca un fons de solidaritat per a garantir un habitatge digne, amb una aportació inicial de cent mil euros, quantitat a la qual podran sumar-se altres aportacions particulars. Aquest fons serà administrat per Càritas Diocesana i verificarà la sinceritat de la nostra conversió personal i comunitària que sap compadir-se d'aquesta necessitat concreta i urgent en la nostra societat.

I també es podrà guanyar la indulgència jubilar a Menorca practicant les obres de misericòrdia a nivell individual, o integrant-se als diferents voluntariats organitzats a nivell comunitari: Càritas, Pastoral de la Salut, Pastoral Penitenciària, Mans Unides, etc.

Que la Verge Maria i Sant Josep ens ajudin a conèixer i estimar més i millor Jesús, el Fill de Déu, el Verb Encarnat, el Messies esperat, el Redemptor de la humanitat. Per Crist, amb Ell i en Ell, l'esperança no defrauda. Que així sigui.

+ Gerard Villalonga Hellín, bisbe de Menorca